

GYILKOSSÁG VAGY ÖNGYILKOSSÁG áldozata lett Magyary Zoltán és felesége?

1944. decemberében a Szálasi-rádió a legiriadék közül rövid szünetekben többször beolvasta ezt a felhívást:

— Magyary Zoltán professzor jelentkezésére a miniszterelnökségen!

A követelő hangú felszólítás azonban eredménytelen maradt: a viliaghírű jogtudós nem került elő. Ismeretlen helyen töröközött.

Ez az ismeretlen hely szouban jóbarátai előtt ismert volt. Tatán bűnödött meg Magyary Zoltán és felesége, dr. Tóth Erzsébet, aki szintén az egyszerű kölcsönkérhez tartozott, mint a filozófia magántanára. A házaspár a nyilasok uralomra ujratámadás után jutott el a fővárosból a síroba. Tatára mentek, majd a rádiókarcerés elől a nem messze fekvő héregpusztai ordaszalakban húzódni meg. Itt haltak meg egyazonkor. 1945. március 24-én tragikus körülmenyek kötötték.

— Magyary Zoltán a közgazgatástan és a magyar tudománypolitika világviszonylatában is elismert szakértője volt, — mondotta az elárult tanári szoba csendjében hűséges tanítványa és tanámegédje, dr. Lovász János. — A Párisban 1931-ben tantárgyakorlásban a Nemzetközi Közgazgatási Tudományi Kongresszuson ki bízták meg, hogy a XX. század Államazszerzésből írjon átfogó tanulmányt, amelyet aztán az 1935-iki varsói

kongresszuson egyhangú elnéméréssel elfogadtak a Magyart a Nemzetközi Körigazgatási Tudományi Akadémia elnökévé

választották. A professzor tanulmányai során bejárta Amerikát, négy hónapot töltött a Szovjetunióban, volt a Vatikánvárosban is. Müködését a Rockefeller-alap határozná támogatta.

A tragikus napon fején átlölt sebbel tüdőt meg a közeli lakók a tandit és flescgett a pontháza takarva temették el őket az erdészeti kertjében. Hogy mi történtetek velük, másig sem derült ki.

Magyaryk baráti köré tudta, hogy a professzor Szálasiék elől rejtőzött el, akik az ő kiválasztását a »Hungarista Állam» megalapításával fel akarták használni. Szántélmére nagyon nagy szükségük lett volna a nyilas »honálapítóknak», de minden különös, rádióköröző ellenőre sem tudták megtalálni. Szakállt és bajuszit növelte, egyszerűen őt könyvesi, frissi köszöt a professzor, akit az ákala szervezett latai mintajárás népe szereettel bujtaná el.

Elelet mögcsen tudták megmenteni.

A rajtelyü körül kalandozó hírek kerengnek. Vannak olyan feltételesek, hogy nyilas boszorkának osztott áldozatul Magyary professzor és felesége, miután Szálasi felhívására nem jelentkezett...

A rajtelyre még nem derült fény, közvetlen tanúk pedig nincsenek.

K. A.

Nem értjük...

Miért sölök a pesti mellékutca, sőt, néha a főútvonalak is? Nem értjük, mert eddig számos nyilatkozat nyugtalattal megbenékkel afélel, hogy őki ugyan csak akadályozva és kihagyásokkal lesz Pesten, a gázművek szüntelése még mindig teljesen biztosítva, ezzel szemben azonban a villanyvállalkozás zavarulásával működik, ott minden remény hiány, sőt ellenkezőleg. Ha sőt ellenkezőleg, akkor miért nem égnak a lámpák a pesti utcákon? Miért verik fel ma is — csak azért, mert sölél van — a mellékutca díjszakai csöndjeit kidillőszök römlítések? Röztünk maradjon: itt az összefoglalás rövid übrik, az eklektikus körzetet ránk, nemzükre műr a dévölödni órákban aggódva lép ki haza kapuján a pesti polgár és polgárnő. Megdől az élet. Miért! Mert az elektromos művek működésének zavarulásonnával már hekkel ezelőtti megnyugtaló pondoskodás történi. Nem értjük... A telök lyukaszik, a hid lassan kékül, türel — légy nyugodt, nyújtás olvad — alig lesz. Ha az elektromos művekben nem biztosunk műr, nem marad műr vigaszunk, mint a vas villamos. Az jár. Amíg fel nem szedik a sinjal, mint a 45-öst.